

Povești și povestiri bilingve

Experiența la care vă invită această colecție va fi de două ori fructuoasă: familiarizarea cu limba engleză, franceză, germană, italiană, etc. și lectura în original a unor capodopere ale literaturii universale.

EDITURA PARALELA 45

Tatăl lui Simon, Bijuteria: traducere după Guy de Maupassant, *Contes*, București, Ed. Științifică, 1966

Legenda omului care avea creierul de aur: traducere după Alphonse Daudet, *Lettres de mon Moulin*, Paris, 1993

Zânele, Barbă-Albastră, Jupânul pisei sau Motanul Încălțat, Cenușăreasa sau Pantofiorul de sticlă: traducere după Charles Perrault, *Contes*, Edition Jean-Claude Lattès, Paris, 1995

Editor: Călin Vlasie

Redactor coordonator: Mihaela Pogonici

Corector: Ioan Es. Pop

DTP: Stelian Bigan

Coperta colecției: Ionuț Broșțianu

Prepress: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Contes et histoires français = Povești și povestiri franceze. –

Pitești : Paralela 45, 2015-

4 vol.

ISBN 978-973-47-2089-7

Vol. 1 / Guy de Maupassant, Charles Perrault, Alphonse Daudet ;
trad. de Gabriela Cristian și Irina Petraș ; il. de Silvia Mitrea și Eduard
Ilie. - 2015. - ISBN 978-973-47-2090-3

I. Maupassant, Guy de

II. Perrault, Charles

III. Daudet, Alphonse

IV. Cristian, Gabriela (trad.)

V. Petraș, Irina (trad.)

VI. Mitrea, Silvia (il.)

VII. Ilie, Eduard (il.)

821.133.1-93-34=135.1

Copyright © Editura Paralela 45, 2015, pentru prezenta ediție.

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate,

iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

Contes et histoires français
Povești și povestiri franceze

Volumul 1

În românește de Gabriela Cristian și Irina Petraș

Ilustrații de Silvia Mitrea și Eduard Ilie

Le papa de Simon

Guy de Maupassant

Midi finissait de sonner. La porte de l'école s'ouvrit, et les gamins se précipitèrent en se bousculant pour sortir plus vite. Mais au lieu de se disperser rapidement et de rentrer dîner, comme ils le faisaient chaque jour, ils s'arrêtèrent à quelques pas, se réunirent par groupes et se mirent à chuchoter.

C'est que ce matin là, Simon, le fils de la Blanchotte, était venu à la classe pour la première fois.

Tous avaient entendu parler de la Blanchotte dans leurs familles; et quiqu'on lui fit bon accueil en public, les mères la traitaient entre elles avec une sorte de compassion un peu méprisante qui avait gagné les enfants sans qu'ils sussent du tout pourquoi.

Quant à Simon, ils ne le connaissaient pas, car il ne sortait jamais, et il ne galopinait point avec eux dans les rues du village ou sur les bords de la rivière. Aussi ne l'aimaient-ils guère; et c'était avec une certaine joie, mêlée d'un étonnement considérable, qu'ils avaient accueilli et qu'ils s'étaient répété l'un à l'autre cette parole dite par un gars de quatorze ou quinze ans qui paraissait en savoir long tant il clignait finement des yeux:

— Vous savez... Simon... eh bien, il n'a pas de papa.

Le fils de la Blanchotte parut à son tour sur le seuil de l'école.

Il avait sept ou huit ans. Il était un peu pâlot, très propre, avec l'air timide, presque gauche.

Tatăl lui Simon

Guy de Maupassant

Sună de prânz. Poarta școlii se deschise și copiii se năpustiră îmbrâncindu-se ca să iasă mai repede. Dar, în loc să se risipească rapid și să meargă să mănânce, cum făceau în fiecare zi, se opriră la câțiva pași, se grupară și începură să șușotească.

În acea dimineață, Simon, fiul Blanchottei, venise la școală pentru prima dată.

Toți auziseră vorbindu-se despre Blanchotte la ei acasă; și, chiar dacă era bine primită în public, mamele o tratau între ele cu un soi de compasiune ușor disprețuitoare pe care o preluaseră și copiii fără să aibă habar de ce.

Cât despre Simon, nu-l cunoșteau, căci nu ieșea niciodată și nu se zbenguia deloc pe străzile satului sau pe malul râului. Nici nu-l iubeau deloc; primiseră cu o anume bucurie, amestecată cu o mirare considerabilă, și repetaseră din gură în gură vorbele spuse de un puști de vreo 14-15 ani, care părea să știe multe după cum clipea fin din ochi:

— Știți... Simon... ei bine, n-are tată.

Fiul Blanchottei apărură și el în pragul școlii.

Avea șapte sau opt ani. Era un pic palid, foarte curățel, cu un aer timid, aproape stângaci.

— Si, répondit l'autre, j'en ai un.

— Où est-il? riposta Simon.

— Il est mort, déclara l'enfant avec une fierté superbe, il est au cimetière, mon papa.

Un murmure d'approbation courut parmi les garnements, comme si ce fait d'avoir son père mort au cimetière eût grandi leur camarade pour écraser cet autre qui n'en avait point du tout.

— Ba da, răspunse celălalt, am unul.

— Unde-i? ripostă Simon.

— E mort, declară copilul cu o mândrie trufașă, tatăl meu e la cimitir.

Un murmur de aprobare străbătu puștimea, ca și cum faptul de a avea un tată mort la cimitir l-ar fi înălțat pe prietenul lor ca să-l strivească pe celălalt, care nu avea tată deloc.

Table des matières

Le papa de Simon (Guy de Maupassant)	4
La légende de l'homme à la cervelle d'or (Alphonse Daudet).....	28
La Parure (Guy de Maupassant)	36
Les fées (Charles Perrault)	60
La Barbe-Bleue (Charles Perrault)	68
Le maître chat ou le chat botté (Charles Perrault)	84
Cendrillon ou la petite pantoufle de verre (Charles Perrault)	94

Cuprins

Tatăl lui Simon (Guy de Maupassant)	5
Legenda omului care avea creierul de aur (Alphonse Daudet).....	29
Bijuteria (Guy de Maupassant)	37
Zânele (Charles Perrault)	61
Barbă-Albastră (Charles Perrault)	69
Jupânul pisoi sau Motanul Încălțat (Charles Perrault)	85
Cenușăreasa sau pantofiorul de sticlă (Charles Perrault)	95